θεῖσα οὕτω ὑπὲρ τῶν ἀξιώσεων τοῦ Ἀλῆ, οὐδὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ πράξῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς συμμάχου αὐτῆς Ρωσσίας, ἧς ὁ Ναύαρχος πληροφορηθεὶς τὰς σκευωρίας τοῦ Ἀλῆ ἐματαίωσε τὰς ἐνεργείας τοῦ συναδέλφου του (1) καὶ ἵνα προλάβῃ αἰφνιδίαν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατάληψιν τῆς Πάργας, ἔπεμψεν ἐκεῖσε ἀπόσπασμα Ρώσσων στρατιωτῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1799 καὶ ὑψώσας ἐπὶ τοῦ φρουρίου σὺν τῇ Ρωσσικῇ καὶ τὴν Ὀθωμανικὴν σημαίαν κατέλαβεν οὕτως αὐτὸ καὶ κατεῖχε διακηρύξας, ὅτι πράττει τοῦτο, μέχρις οὗ οἱ σύμμαχοι βουλεύσωνται ὡρισμένως περὶ τῆς τύχης τῆς πόλεως.

Ἡ τοιαύτη μικτὴ κατοχὴ διήρκεσε μέχρι τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1800 ἔτους, ὅτε διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης τῆς 15 Μαρτίου 1800 ἀνακηρυχθείσης τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς Δημοκρατικῆς πολιτείας, εἶδεν ἑαυτὸν ὑπόχρεων ὁ Ἀλῆς οὐ μόνον τῶν ἐπὶ τῆς Πάργας ἀξιώσεών του νὰ παραιτηθῇ, ἀλλὰ καὶ τὰς καταληφθείσας ἤδη ὑπ' αὐτοῦ πόλεις τῆς Πρεβέζης, Βονίτσης καὶ Βουθρωτοῦ νὰ ἐγκαταλίπῃ. Εἰς δὲ τὸν μετ' ὀλίγον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀποσταλέντα ὡς ἐπίτροπον τῶν Ἠπειρωτικῶν ἐξαρτημάτων Ἀβδουλὰχ Μπέην παρέδωκεν οὗτος τὴν Πρέβεζαν καὶ τὴν Βόνιτσαν, ἠρνήθη ὅμως νὰ παραδώσῃ τὸ Βουθρωτὸν παραστήσας τῷ Διβανίῳ ὅτι ἡ θέσις αὕτη, ἐὰν ἀπεσπᾶτο τῆς δικαιοδοσίας του, θὰ καθίστατο ἑστία λῃστῶν καὶ ἀνταρτῶν.

Ἀποτυχούσης οὕτω τῆς πρὸς κατάληψιν τῆς Πάργας ἀποπείρας αὐτοῦ, ἀπεσύρθη ὁ Ἀλῆς μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ στρατοῦ εἰς Βουθρωτόν, ὁπόθεν συνέπραξε μετὰ τῶν συμμάχων εἰς τὴν ἐκπόρθησιν τῆς Κερκύρας ἀποστέλλων αὐτοῖς ἐπικουρίας καὶ ἐφόδια καὶ διὰ τοῦ ἑαυτοῦ στολίσκου ὑποστηρίζων αὐτούς· παρέμεινε δὲ μέχρι τῆς 22 Φε-

---

φόδια καὶ ὅτι εἰς Πάργαν κατέφευγον πάντα τὰ ταραχοποιὰ στοιχεῖα ἔκ τε τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ὅπερ τῳόντι συνέβαινε, πάντων τῶν διαπρεπῶν τότε κλεφτῶν καὶ ἁρματωλῶν εὑρισκόντων ἄσυλον εἰς τὴν ἐλευθέραν ταύτην πόλιν.

(1) Κατὰ τὸν Ὑδρωμένον τὰς παρὰ τῷ Ρώσσῳ Ναυάρχῳ Οὐτσιακώφ ἐνεργείας τοῦ Ἀλῆ ἐματαίωσεν ὁ παρ' αὐτῷ διερμηνεὺς Γ. Παλατῖνος ἐκ Κεφαλληνίας.